

РЕШЕНИЕ

№ 2177

гр. София, 30.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Русинов, като разгледа дело номер **1853** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. от Закона за убежището и Б. /ЗУБ/. Образувано е по жалба на М. Ю. И. Е., гражданин на Е, против Решение № УП-11/21.01.2010г. на интервюиращ орган при Д. А. за Б. /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/, с което е отхвърлена негова последваща молба за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут като явно неоснователна, на основание чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон, административно – процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят счита, че при разглеждане на молбата му за закрила интервюиращият орган е изложил схематични и повърхностни мотиви, като не е изследвал и обсъдил нито едно от твърденията за наличие на нови обстоятелства относно личната му история и относно страната му на произход, които обосновават страха му от преследване. Не са обсъдени и новопредставените документи, доказващи основания за предоставяне на закрила. Иска се отмяна на атакуваното решение като неправилно.

В хода на съдебното производство от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, се релевират доводи, че ново обстоятелство по смисъла на чл. 13 от ЗУБ представлява влошената обстановка в Е при преследване на лицата, които са приели християнската вяра и които според конституцията на тази

страна се третира като вероотстъпници.

Ответникът – интервюиращ орган при Д. А. за Б., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна по подробни съображения, изложени в писмени бележки по делото. Твърди се, че всички обстоятелства настъпили в страната на произход, които не засягат лично търсещия закрила са ирелевантни за спора.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Административното производство пред интервюиращия орган е образувано на 19.01.2010г., с регистрирането на М. Ю. И. Е. с регистрационен лист рег. № УП 3211/19.01.2010г. във връзка с негова последваща молба за закрила вх. № 104/19.01.2010г.

Предходната молба за закрила на жалбоподателя е отхвърлена с решение № 505/04.09.20 08г. на председателя на ДАБ.

В хода на административното производство с М. Ю. И. Е. е проведено интервю, за което е съставен Протокол рег. № УП 3211/20.01.2010г., в което чужденецът заявява, че не желае да се завърне в Е, защото там ще бъде убит. Преследван е от египетските власти, ислямските организации и родителите си по религиозни причини – приел е християнска вяра. Египетският закон не позволява смяна на религията.

С писмо рег. № Т-119/22.01.2010г. от страна на ДАНС е дадено мнение, че не се възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателя.

Производството е приключило с обжалваното решение, с което интервюиращият орган при ДАБ при МС е отхвърлил молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като явно неоснователна, на основание чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство във връзка с възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя се представят в превод на български език извлечение от Конституцията на Е – чл. 2; декларация на Хелзинкския комитет за евро-американско сътрудничество за защита на християнското население /купти/ в Е и статия, публикувана в брой 421/01.08.2008г. във вестник А Достур.

При така установените факти, Административен съд, С. – град обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е индивидуален административен акт, постановен по реда на ускореното производство, предвидено в раздел II-ри, глава VI-та от ЗУБ / приложим в редакцията му, действаща след изм. ДВ бр. 52/29.06.2007г./ . Жалбата е подадена в 7-дневния срок по чл. 84, ал.1 от ЗУБ от надлежна страна, поради което е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**.

Разгледана по съществуващото на спора, същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма. Съгласно чл. 70, ал. 1, т.1 от ЗУБ, решението за отхвърляне на молбата като явно неоснователна на основание чл. 13 се взема от интервюиращ орган при ДАБ при МС. Видно от Заповед № 20/26.01.2010г. на председателя на ДАБ, издателят на обжалваното решение – Д Тюфекчиев, младши експерт в ДАБ е оправомощен да изпълнява функциите на интервюиращ орган в ускорено производство по реда на глава Шеста, раздел II от ЗУБ.

При постановяване на решението административният орган не е допуснал нарушения на административната процедура, предвидена в раздел II–ри на гл. VI от ЗУБ. Спазен е тридневният срок от регистрирането на чужденеца съгласно чл. 70, ал.1 от ЗУБ във връзка с чл. 68, ал.1, т.1 от същия закон. Спазено е и изискването за вземане задължителното мнение на ДАНС съгласно чл. 41, ал.1, т.1 от ЗДАНС.

Конкретните оплаквания в жалбата са свързани с твърдения за липса на мотиви и за материалната незаконосъобразност на решението. Възраженията са неоснователни.

Решението е мотивирано. Изложени са конкретни съображения за постановения отказ, които кореспондират с наведените от жалбоподателя основания за търсената закрила.

Отказът за предоставяне на бежански статут е мотивиран с нормата на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ, съгласно която, молбата на чужденеца се отхвърля като явно неоснователна, когато е подадена като последваща и търсещият закрила не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

От събраните по делото доказателства се установява, че предходната молба на М. Ю. И. Е. за закрила по ЗУБ, производството, по която е приключило с издаването на Решение № 505/04.09.2008г. на председателя на ДАБ по общия ред, се основава на същите религиозни причини, които са посочени и в последващата му молба за закрила, предмет на атакуваното решение. Както и в предходното производство, жалбоподателят обосновава страха си от завръщане в Е със смяната на изповядваната от него религия – от мюсюлманска в християнска и съществуваща забрана за това в страната му на произход. Видно от приложеното по делото свидетелство за свето кръщение, християнската вяра е приета на 20.03.2008г. преди приключване на предходното административно производство. В тази връзка следва да се приеме, че това обстоятелство не е ново по смисъла на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ по отношение на личната му бежанска история. Видно от мотивите за предходния отказ, изрично е посочено, че дори и да се приеме за достоверна, смяната на религията, това обстоятелство само по себе не обосновава наличие на основание за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут. В тази връзка е неоснователно възражението за немотивираност на акта поради това, че не е посочено дали приемането на християнска религия се приема за достоверно от страна на интервюиращият орган. След като административният орган е приел и обсъдил това

обстоятелство, липсата на нарочни мотиви за неговата достоверност не представлява съществено нарушение на формата на акта.

Вероотстъпничеството като последица от смяната на исляма с друга религия и преследването му в страната на произход също е релевирано в предходното производство по ЗУБ. Ето защо и това обстоятелство и свързаното с него положение на тези лица в държавата на произход също не е ново по смисъла на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ.

С оглед на изложеното неотнормирани са и представените в хода на съдебното производство писмени доказателства. В подадената от жалбоподателя последваща молба за закрила не се сочат като основания за страх от преследване, обстоятелства, свързани с влошаване на обстановката в Е относно преследването на мюсюлманите, които са приели християнската вяра и които са вероотстъпници. Не са наведени и обстоятелства, свързани със страх от завръщане в родината, поради необходимостта от смяна на документи за самоличност на това основание. Ето защо тези обстоятелства, релевираны за първи път в производството пред съда не са относими към законосъобразността на оспореното решение. След като не са посочени като такива, обосноваващи необходимостта от предоставяне на закрила, интервюиращият орган не е имал задължението да ги обсъжда в мотивите на издадения от него акт.

По изложените съображения не се констатираха нарушения на процесуалния и материален закон, които да обосновават отмяна на атакувания административен акт, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во Административно отделение, 11 –ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ю. И. Е., гражданин на Е, против Решение № УП-11/21.01.2010г. на интервюиращ орган при Д. А. за Б. /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: